

הסיפור
שליסיפור מעורך השראה
לשולחן השבתבזכות
חלון שנשבר
הרב יונה פרדקין

בשנות תש"כ (1960), עברה משפחתי, בהשגחה פרטית, להתגורר בשכנות לפנימיית ישיבת חב"ד במונטריאול. יום אחד, אחי הצעיר, רופי (ראובן) - אז בן החמש, שיחק בחצר הבית, וכדור בייסבול שהשליך פגע בשגגה באחד מחלונות הפנימייה וניפץ אותו לרסיסים.

התלמידים יצאו מיד אל הילד החמוד, וכדרכם של חב"דניקים פתחו בשיחה והתיידדו עמו. עד מהרה, הם החלו לבקר בקביעות בביתנו.

אחד התלמידים שפקד את ביתנו לעתים קרובות, ושנהג גם ללמוד איתי, היה זלמן דייטש. כבר למדתי בבית ספר יהודי במונטריאול, אך לקראת הגיעי לגיל מצוות באותו קיץ, הציע זלמן שאסע ללמוד בישיבת חב"ד בניו יורק.

"זו ישיבה יוצאת מן הכלל", אמר. "אתה ממש תאהב את המקום".

כך, בשנת תשכ"ה (1965) הגעתי - נער צעיר ומפוחד - לישיבת חב"ד בפנינת הרחובות בדפורד ודין שבברוקלין, ניו יורק. כולם התייחסו אליי יפה מאוד, אך בעבורי הייתה זו חווייה חדשה לגמרי. במהלך שנת לימודי הראשונה, זכיתי ליחידות עם הרבי.

יחידות זו התקיימה זמן קצר לאחר בר המצווה שלי, אותה חגגתי במונטריאול. הרבי התייחס אליי בחמימות רבה, ועם כניסתי לחדרו, הוא הביט בי ושאל, "האם השתתפת בהתוועדויות שלי?"

"כן", השבתי. "השתתפתי".
"האם אתה מבין את המדובר בהתוועדויות?",
התעניין הרבי.

מה נער בן שלוש עשרה אמור לענות על כך?

היו חסידים בני שבעים שלא הבינו את כל השיחות שהרבי אמר בהתוועדויות. "לא את הכל", הודיתי.

לאחר מכן שאל אותי הרבי אם אני יודע לשיר, ועניתי שכן.

"ובכן", אמר, "השבת תתקיים התוועדות, ואני אסתכל עליך בשעה שתשיר". החמימות שבה דיבר אליי הרבי, זמן קצר לאחר שהגעתי בגפי ללמוד בניו יורק, הייתה כמו של אב לבנו.

באותם ימים, איש לא ידע מראש האם הרבי יערוך התוועדות בשבת, אלא אם חל באותה שבת אחד מהתאריכים הקבועים שבהם נהג הרבי להתוועד בכל שנה. בכל יתר השבתות, היה הדבר נודע רק באותו יום עצמו. אולם, מפעם לפעם היה הרבי מגלה למישהו מראש על כוונתו להתוועד, והוא היה דואג לפרסם את המידע. בפעם ההיא, הייתי אני בר-

«

המזל שזכה לצאת מחדרו של הרבי ולספר לכולם שבאותה שבת עומדת להתקיים התועדות.

לפתע הפכתי להיות הבחור הכי מקובל בסביבה! הייתה זו התחלה נפלאה לחיי החדשים בישיבה; המעבר היה כרוך בשינוי די מהפכני באורח חיי, אך היה זה שינוי חיובי.

כעבור כמה שנים, עמדה אחותי היקרה, שושנה, ללדת. היא ובעלה הרב שלמה קפלנד, התגוררו בריצ'מונד, וירג'יניה, והוא עבד כמורה למקצועות קודש בכיתה ה'. הם לא ידעו על כך בשעתו, אבל למעשה, היא נשאה ברחמה לא תינוק אחד, אלא שניים. רק ברגע האחרון, בסמוך ללידה ממש, הם גילו שהיא עומדת ללדת תאומים, והדבר גרם לכמה סיבוכים רפואיים רציניים.

בסביבות השעה אחת לפנות בוקר קיבלתי שיחת טלפון בפנימייה שבה התגוררתי. על הקו היה גיסי, ובפיו בקשה דחופה:

"האם תוכל בבקשה ליצור קשר עם הרבי? אנחנו זקוקים לברכה. הרופאים אומרים שאם הם לא יבצעו ניתוח חירום באופן מיידי, לושונה ולתינוקות נשקפת סכנה חמורה". גם הוא וגם אחותי לא רצו לעשות דבר לפני שהרבי יעניק את ברכתו.

מיד התקשרתי לכמה אנשים, והשגתי את מספר הטלפון בביתו של הרב לייבל גרונר, מזכירו של הרבי. כאשר התקשרתי אליו, נתן לי הרב גרונר את מספר הטלפון בביתו של הרבי, כפי שהונחה לעשות במקרי חירום. כמובן שלא רשמתי את המספר מתוך כוונה לשמור אותו, ומיד אחרי שהתקשרתי השלכתי אותו.

בינתיים, השעה בוודאי כבר הייתה קרובה לשתיים לפנות בוקר. רעייתו של הרבי, הרבנית חיה מושקא, ענתה לטלפון, ואני התנצלתי על השעה המאוחרת.

"בבקשה", השיבה, "לשם כך אנחנו כאן. אם אחותך נמצאת במצב חירום, אנחנו רוצים לסייע כדי לוודא שהכול יהיה כשורה".

היא לא אמרה, "מדוע אתה מתקשר בשעה כזו?" או משהו דומה. היא שידרה חום ואהבה, וגרמה לי להרגיש מאוד בנוח.

כעבור כמה דקות שבה הרבנית ועלתה על הקו.

"אמור לאחותך ולגיסך שאין שום סיבה לדאגה. ושימסרו לרופאים שזו תהיה לידה טבעית".

מאוחר יותר סיפר לי גיסי, שבהתחלה הרופאים, אשר חזו סיבוכים חמורים, זעמו עליו בעקבות התערבותו. אך זמן קצר לאחר שברכת הרבי נמסרה, התינוקות התהפכו ברחם והכול עבר בצורה חלקה וטבעית. היה זה נס גלוי משמיים!

משנת תשל"ו (1976), משמש הרב יונה פרדקין כשליח הראשי של חב"ד במחוז ס' דיאגו, קליפורניה, המונה כיום עשרים ושישה סניפים. הוא רואיין באולפני "המפגש שלי" בחודש מרחשון תשפ"ב (2021).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ח (1958) — במהלך ביקור תנחומים של הרבי אצל האדמו"ר אברהם יהושע העשיל מקופישניץ על פטירת אחיו, שוחחו השניים בדברי תורה. בתוך הדברים, ייחל הרבי שלכל יהודי תהיה הרחבה בגשמיות, ועד לעשירות כפשוטה המרחיבה דעתו של אדם. "העשירות היא ניסיון", הגיב האדמו"ר מקופישניץ, "ואני פוחד מניסיון העושר". בתגובה, הסביר הרבי שגם העוני הוא ניסיון, ואף ניסיון גרוע וקשה יותר, המעביר את האדם על דעתו ועל דעת קונו. "מוטב אפוא שיהיה אצלם ניסיון העושר, והקב"ה בוודאי יסייע להם שיצליחו לעמוד בניסיון", אמר הרבי, והאדמו"ר מקופישניץ הביע את הסכמתו.¹

ג' מנחם-אב

< תשל"ח (1978) — במוצאי שבת, ביקש הרבי ממזכירו, הרב לייבל גרונר, להתקשר לרב הוטנר - מנכ"ל האנציקלופדיה תלמודית, ולבקש את רשותו לצלם ולהפיץ את ערך "בית המקדש" מתוך האנציקלופדיה. הרב נענה ברצון, וכבר למחרת הופצו בארה"ב ובישראל אלפי עותקים של החוברת. בעקבות כך, במהלך תשעת הימים עסקו רבים בלימוד הלכות בית הבחירה, לימוד, שכדברי המדרש אותו הרבה הרבי לצטט באותה תקופה, שקול כבנינו. ראש חודש

מנחם-אב

1 תורת מנחם כג, עמ' 204

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד